

[Enggaard]

er så meget perspektiv i problemet, som det er lagt frem, og at den rapport, som Danmarks Radio har fremstillet, synes at underbygge denne holdning.

Men vi vil også understrege, at det på denne del af det kulturelle område jo ikke er et alt eller intet. Vi har gode muligheder for, som det også er påpeget i Danmarks Radios rapport, på nogle felter at forstærke det nordiske samarbejde både internt i Norden og med hensyn til at udbrede kendskabet til nordisk kultur i verden uden for Norden. Derfor tror jeg, at man må koncentrere kræfterne om at søge at støtte nogle af de muligheder, som her byder sig til.

Med disse ord vil jeg gerne endnu en gang takke ministeren for redegørelsen og udtrykke håbet om, at vi her har grundlagt en frugtbar tradition, som kan styrke interessen for det nordiske arbejde.

Birgitte Husmark (SF):

Jeg vil også begynde med at sige tak for ministerens redegørelse og for, at vi har fået den udleveret i så god tid inden debatten – det er rart. I øvrigt er det jo en meget fredssommelig redegørelse, så det må vist være os parlamentarikere, der får til opgave at sætte lidt mere engagement, nerve og handling i højsædet i det nordiske.

Samarbejdsministeren skal imidlertid endnu en gang have tak og denne gang specielt for at sige, at:

»Nordisk Råds behandling af budgettet under sessionen er vigtigere end tidligere, fordi Rådets indflydelse på budgettets endelige udformning er styrket væsentligt. Det er en udvikling, jeg hilser velkommen.«

Det tyder på, at der nu er ved at være enighed imellem ministerrådet og os parlamentarikere om spillereglerne for fastlæggelse af budgettet. Den første kontante udmøntning af vejen til denne enighed kom i sommer, hvor det lykkedes samarbejdsministrene at finde et såkaldt overskud fra 1992 på 31 mio. kr., som kan fylde nogle af de huller, der opstår, når det dobbelt beløb er fjernet – for det er jo det dobbelte beløb, der er fjernet fra de økonomiske og de erhvervspolitiske samarbejdsområder i Nordisk Råd, og de er fjernet også fra socialpolitikken for at blive ført over til kulturen.

Det, der nu står tilbage, er at erkende, at der fra alle partigrupper – eller rettere fra de partigrupper, som støtter Nordisk Råds virksomhed, og derunder henregner jeg ikke Fremskridtspartiet – er et ønske om at få rettet de fejl og mangler, som samarbejdsministrenes såkaldte overskud ikke har taget højde for.

Jeg ved, at der er mange, som med spænding og forundring venter på, at de sidste millioner falder på plads, og det gælder ikke mindst for Nordisk Handicapforbund, som i ministrenes budgetforslag – også i det reviderede – fik reduceret deres beløb til samarbejde med 2/3.

Som Nordisk Handicapforbund skriver til os parlamentarikere, er – eller måske forhåbentlig var – ministerrådet parat til at foretage denne amputation uden overhovedet at have undersøgt konsekvenserne.

Tilsvarende gælder det for forbrugerområdet, indsats på narkotikaområdet og de socialt udsatte grupper samt bygge- og boligpolitikken, men forhåbentlig falder det her på plads; ministerens redegørelse tyder på det, men vi mangler jo at se det endelige resultat.

Man skal selvfølgelig heller ikke tage problemerne på forskud, men budgetvanskelighederne, som hr. Enggaard også var inde på, vil i 1995-budgettet blive præcis de samme eller måske endnu større, hvis statsministrene fastholder deres mekaniske opskrivning af kulturbudgettet. Til næste år vil der formentlig være et væsentlig mindre såkaldt overskud at fylde disse huller med. Og i øvrigt er det jo en budgetlægningsform, som er dybt kritisabel.

Derfor er det også vigtigt – og jeg vil appellere til ministerrådet om at gøre det – at man starter budgetlægningen med at involvere os parlamentarikere i god tid, så vi ved, hvad vi har at forholde os til, og så der er mulighed for at tale sammen. Det er trods alt ikke os parlamentarikere, der har rådighed over embedsfolkene til at gøre det store arbejde, der kræves.

Det andet store tema på sessionen vil blive udenrigspolitikken. Vi vil på mandag få de nordiske udenrigsministres redegørelse. Derfor har vi altså heller ikke i dag grundlag for at vide præcis, hvad det er, udenrigsministrene vil spille ud med, men fokus vil naturligvis – det regner jeg da med – rette sig dels østpå og dels nordpå.

I Nordisk Råds miljøudvalg ligger der to forslag om, at Norden skal gå sammen om at